

కాలమ్ దాటని కబుర్లు

ఇలభద్రపాత్రుని రచన

నెల నెలకీ కొన్ని కులాసా కులాసా కబుర్లు

'ఆటా' విడుపు

కిరణ్ ప్రభ దంపతులతో కలిసి 'ఆటా' తదనంతరం కాలిఫోర్నియాలోని 'డబ్లిన్' వచ్చాను. జూలై తొమ్మిదో తారీఖు నుండి పదిహేడు వరకూ వారి ఇంట్లోనే ఉన్నాను.

ఇది సరస్వతీ నిలయం. ఎక్కడ చూసినా పుస్తకాలు. రచయితల గురించిన సంభాషణ. ఇంక మా కిరణ్ ప్రభగారు రేడియోలో 'విరిజల్లు'లో గంట సేపూ, 'టోరీ'లో రెండు గంటల సేపూ సినిమాకి సంబంధించిన ప్రముఖుల గురించో, సినిమా గురించో వారంలో రెండుసార్లు మాట్లాడతారు.

కిరణ్ ప్రభగారి గురించి ఇక్కడ కొంచెం చెప్పాల్సిన అవసరం ఉంది. నేను వాళ్ళావిడతో "ఇంకా మీ విద్యార్థి పడుకోలేదా? పరీక్షకి స్లిప్పులు తయారు చేసుకుంటున్నారా?" అని జోక్ చేసేదాన్ని! అలా ఆయన నిరంతరం తను చేస్తున్న కార్యక్రమాల్లో దీక్షగా నిమగ్నమయి, మాతో సరదాగా మాట్లాడుతానే, అందుకు అవసరమైన పాయింట్లు ఒక చిన్న కాగితం మీద రిఫరెన్స్ కోసం రాసుకుని పెట్టుకుంటారు. తీరా ప్రోగ్రామ్ చేసే టైంలో అవి చూడాల్సిన అవసరం రానేరదు. అంత జ్ఞాపకశక్తి.

భానుమతి గురించి మాట్లాడితే, ఆవిడా, ఈయనా ఒకే ఇంట్లో అక్కా తమ్ముళ్ళలా కలిసి పెరిగారేమో అనిపిస్తుంది. 'సాక్షి' సినిమా గురించి చెప్పంటే, ఈయన సెట్లో ఓ పక్కగా ఉండి గమనించారేమో అనిపిస్తుంది. అంత రీసెర్చ్ చేసి, జనరంజకంగా శ్రోతలు ఈ ప్రోగ్రామ్ కోసం వెయిట్ చేసేట్లు చెప్తారు. మేం ఎక్కడకి వెళ్ళినా ఆయన 'స్వరం' గుర్తు పట్టి "మీరు కిరణ్ ప్రభగారా? మీ అభిమానులం" అని పలకరిస్తున్నారంటే మీరే తెలుసుకోవచ్చు! ప్రజలు రేడియో ఇంతలా వినడం, అదీ అమెరికాలో నాకు చాలా ఆశ్చర్యం అనిపించింది.

ఇంక ఆయన సతీమణి కాంతికిరణ్, కలిసిన మొదటిసారే ఈవిడ నాకు ఆప్తమిత్రురాలు అయిపోయింది. నేను నిద్రలేచి బెడ్ రూంలోంచి కిందకి వచ్చేటప్పటికే, ఆవిడ లాప్ టాప్ లో దీక్షగా కౌముది పని చేసుకుంటూ కనిపించేవారు. ఇంట్లో వంట చేసిన దాఖలాలైనా ఉండేవి కావు. కానీ బ్రేక్ ఫాస్ట్, రెండు కూరలతో భోజనం మాయాబజార్ లోలా సిద్ధంగా ఉండేది. ఎప్పుడు వంటచేసారంటే, ఆవిడ చిరునవ్వు నవ్వేవారు.

ప్రతినెలా అందంగా ముస్తాబయ్యే కౌముది కవర్ పేజీ, ఆవిడ సృజనాత్మకతే. ఎక్కడో గ్రీటింగ్ కార్డుల మీద నుండో, పాత పత్రికలోంచో బొమ్మలు తీసి, వాటికి రకరకాల రంగులద్ది, ఓణీలేసి, పువ్వులుపెట్టి, అలంకారాలు చేసి, వెనక లేళ్ళని, సెలయేళ్ళని, బీళ్ళని సృష్టించి నిలబెట్టే, కిరణ్ ప్రభగారొచ్చి, ఆ సృష్టికి ప్రాణం పోసి చక్కని కవిత రాస్తారు. ఆ బొమ్మని చూసి మనసులో సాహిత్య వ్యాయామం కారు నడుపుతూ, భోజనం చేస్తూ, వాకింగ్ చేస్తూ చేస్తూనే ఉంటారు. ఏ అర్థరాత్రో లేచి "రాసుకో.. వచ్చేసింది.." అని ఆవిడకి చెపితే ఆవిడ అదే నవ్వుతో ఆ కవితని రాసి, మనకి అపురూపంగా అందిస్తారు. ఇదీ కవర్ పేజీ కథ.

నేను అక్కడ ఉన్నన్ని రోజులూ, ఆయన లంచ్ కి వచ్చినప్పుడు నన్నూ కాంతిగార్ని ఏదో ఒక షాపింగ్ మార్ట్ లో వదిలి, తిరిగి ఆయన ఆఫీసు వదిలాక తీసుకొచ్చేవారు. ఈలోగా మేం తిరుగుతూ, తింటూ, అవసరమైనవి కొనుక్కుంటూ ఉండేవాళ్ళం. నేను 'ఆటా' కి తెచ్చిన రెండు సూట్ కేసుల్లో ఒకటి అట్లాంటాలో ఫణి ఇంట్లోనే వదిలి వచ్చాను. (ప్రతి సూట్ కేసుకీ 25 డాలర్ల చొప్పున కట్టడం దండగని) అందుకే ఇక్కడ చిన్న చిన్న వస్తువులే కొన్నాను. కళ్ళద్దాలు లాంటివి కోటి సుల్తాన్ బజార్ లో బేరం చేసినట్లు చేసి, ఒక్కోటి పదిహేను డాలర్లు చెపితే, మూడూ కలిపి 24 డాలర్లకి కొన్నాను. కాంతిగారు ఆశ్చర్యపోయారు. (పరాయి దేశం అని. నేను హైదరాబాద్ లో బేరం దగ్గర 'తుస్' అని సుమిత్ర ఎగతాళి చేస్తుంటుంది)

షాపింగ్ మార్ట్ లో కిరణ్ ప్రభగారు వచ్చేదాకా ఒక సోఫాలో పడుకుంటే, ఎదురుగా కూర్చున్న ముసలాయన నేను లేవగానే 'గుడ్ మార్నింగ్' అని విష్ చేసాడు. పక్కనున్న వుద్దులు అదో జోక్ లా నవ్వి ఎంజాయ్ చేసారు. ప్రజలు ఎంత సౌమ్యంగా, మృదువుగా

మాట్లాడారో! మా అబ్బాయి హ్యూస్టన్ లో ఒక దగ్గర ఆగాల్సిన చోట ఆగకుండా, పారపాటున వచ్చేస్తుంటే, ఒక అమ్మాయి తల బయట పెట్టి "హీవ్ ఎ నైస్ నైట్" అందిట. అప్పుడు వీడికి అర్థం అయిందిట, తను చేసిన తప్పు. వారు అప్పుడు కూడా ధూర్తంగా మాట్లాడరు. అదే మన హైదరాబాద్ అయితే?

కాంతిగారు నేనూ ఒక బుక్ షాప్ లో వెయిట్ చేస్తున్నప్పుడు నేను టీ తాగాను. అది కార్డ్ మమ్ టీ, ఆ యాలుక్కాయల వాసన ఇప్పటికీ నాలిక మీద ఉన్నట్టే ఉంది. ఇంకోసారి మెక్ డొనాల్డ్స్ కి తీసుకెళ్ళి ఫ్రెంచ్ ఫ్రైస్

పెట్టించారు కాంతి.

మేం ఇద్దరం చేతిలో కెమేరాతో కనిపిస్తే, మాకు ఫోటో తియ్యడానికే కొంతమంది అడగకుండానే ముందు కొచ్చి తీసేవారు. అమెరికాలో నాకు నచ్చేది, స్వీట్ కేక్ స్మెల్. అది మనం ఎక్కడ తిరిగినా వస్తూ ఉంటుంది. వాళ్ళ ఇళ్ళ పెంకు నుండి, రోడ్డుమీద వేసే మొక్క ఆకుల నుండి, పీల్చే వాసన వరకూ ఒకటే యూనిఫార్మిటీ! అది అందుకే చాలామందికి 'యుటోపియా'

తాటిపాముల మృత్యుంజయుడు ఒక రోజు వచ్చి నన్ను బయటకి తీసుకెళ్ళారు. ఎక్కడికి వెళ్ళాం? అని చాలాసేపు ఆలోచించాక 'జయ ఇంట్లోనే ఉంది, ఇంటికి వెళ్ళాం రండి' అన్నాడు. ఈయన హైదరాబాద్ వస్తే 'ప్యారడైజ్' బిరియానీ పెట్టిస్తాను నేను.

వాళ్ళ ఇంటికి వెళ్తుంటే చుట్టూ కొండలు, పక్కన చెట్లూ ఎంతో ఆహ్లాదంగా అనిపించింది. ఇంటి ముందు రకరకాల గులాబీలు. గులాబీలకి మించిన జయమాల

స్నేహపరిమళాలు. ఎంతో ఆప్యాయంగా, ఎన్నో ఏళ్ళుగా నేను తెలిసున్నట్లు జయ నన్ను కౌగిలించుకుని ఇంట్లోకి తీసుకెళ్ళింది. నా 'ఇల్లు'

స్నేహపరిమళాల జయమాలతో

కథ గురించి గడగడా మాట్లాడి, కళ్ళు చెమరించాయి అని. కళ్ళు తుడుచుకుంది. రుచికరమైన పలహారాలు పెట్టింది. స్వీట్స్ పయర్ రుచి చాలా బావుంది. ఆ రోజు డిన్నర్ వద్దని కాన్సిల్ చేసేసాను.

"విజయ ఆసూరి వస్తుందేమో, పిలిచాను" అంది. విజయ రాలేక పోయింది. కానీ మర్నాడు నా రేడియో ప్రోగ్రామ్ ఫిక్స్ చేసింది.

కిరణ్ ప్రభాగారి రేడియో ప్రోగ్రామ్ కి అభిమాని అయిన శిరీషా, చందర్

దంపతులు

వాళ్ళబ్బాయి
బారసాలకి

శిరీషా, చందర్లతో

పిలిచారుట. నేను వచ్చానని చెపితే 'అంతకన్నానా? ఆవిడకూడా వస్తే ఇంకా సంతోషిస్తాం" అన్నారుట. మేం మర్నాడు పదకొండు గంటలకల్లా తయ్యారయ్యి ఒద్దిరాజుల చందర్ ఏర్పాటు చేసిన ఫంక్షన్ కి మయూరి ఇండియన్ రెస్టారెంట్ కి వెళ్ళాం. అక్కడ కూడా కిరణ్ ప్రభాగారి అభిమానులు చాలామంది కలిసారు.

బాబు ముద్దొస్తున్నాడు. మంచి లంచ్ ఏర్పాటు చేసారు. మేం మాత్రం అప్పటికే విజయ 'విరిజల్లు'లో నా పేరూ, కిరణ్ ప్రభాగారి పేరూ ఎనౌన్స్ చేస్తూ ఉండడంలో, హడావిడిగా తిని, పరిగెత్తాం. రేడియో స్టేషన్ అక్కడికి అరగంట దూరంలో ఉంది. మేం ఆలశ్యంగా వెళ్తాం అనుకుని, కళ్యాణ్, విజయా ఒక సాంగ్ గేమ్ మొదలు పెట్టారు. మధ్యలో ముక్కలు చదివినట్లు చెపితే, శ్రోతలు ఫోన్ చేసి ఆ పాట పాడాలి.

అలా రెండు పాటలు అయ్యేలోపల మేం చేరుకున్నాం. విజయని మా కజిన్ పెళ్ళిలో మొదటిసారి 86లో అనుకుంటూ చూసాను. పాడనాటి జడతో, పాడనాటి అమ్మాయి విజయరమణి, బాపూబొమ్మలా ఉంది అనుకున్నాం. ఆ తర్వాత ఓసారి 'వనితాలయ్' వార్షికోత్సవంలో, లంబాడీ వేషంలో డాన్స్ చేస్తుంటే చూసాను. మా బావ (అత్తకొడుకు) భార్య సత్య, విజయా, ఈనాడు హెల్ప్ డెస్క్ చూసే పద్మశ్రీ, ఏ.బి.ఎన్ రాధాకృష్ణగారి భార్య దుర్గా అక్కడ వర్కింగ్ విమెన్స్ హాస్టల్ లో ఫ్రెండ్స్.

మళ్ళీ చాలారోజులకి కలిసాం. ప్రోగ్రామ్ లో కిరణ్ ప్రభాగారు నన్ను ఇంటర్వ్యూ చేసారు. కాలర్స్ ఫోన్ చేసి మాట్లాడారు. 'అందరి బంధువయా' సినిమాని చాలామంది మెచ్చుకున్నారు. కొంతమంది 'నవలలు' రాయడం లేదే? అని అడిగారు. సిగ్గేసింది. విజయ కూడా ఆసక్తిదాయకమైన ప్రశ్నలు వేసింది. అలా గంటసేపు అలవోకగా టైం గడిచిపోయింది.

అక్కడ నుండి కూచిభొట్ల ఆనంద్ గారి ఇంటికి బయల్దేరాం. ఆ రోజంతా మాకు అసలు వ్యవధిలేదు. ప్రోగ్రామ్ తర్వాత ప్రోగ్రామ్.

ఆనంద్ గారు ఆ ముందురోజే డెల్టాయిట్ లో 'నందమూరి

శ్రోతలకు సమాధానాలిస్తూ

తారకరామారావు గారి అవార్డు తీసుకుని వచ్చారు. అప్పుడే ఫ్లయిట్ దిగినట్లున్నారు. మాకోసం చూస్తున్నారు.

ఆనంద్ గారి సతీమణి శాంతిగారు, స్ట్రాంగ్ కాఫీ ఇచ్చారు. ఆ తరువాత ఆయనతో కబుర్లు చెపుతుంటే, లక్ష్మీ కాత్యాయని వేమూరి అనే అమ్మాయి వచ్చింది. 'మేం కాంతిగారింట్లో కలవాలి అనుకుంటున్నాం గానీ, ఇలా అనుకోకుండా కలుస్తాం అనుకోలేదు. ' అంది కాత్యాయని. గులాబ్ జామ్లు తీసుకుని తియ్యగా వచ్చింది.

లక్ష్మీ కాత్యాయనితో

ఈ లక్ష్మీ కాత్యాయని పెళ్ళికాక ముందు నాకు తెలుసు. ఒక చిన్న ఫ్లాష్ బ్యాక్ మళ్ళీ. 'రెయిన్ బో ఎఫ్ ఎమ్' వాళ్ళు ఒక సంవత్సరం విమెన్స్ డే సందర్భంగా మాట్లాడానికి నన్ను మన అసెంబ్లీ దగ్గరుండే, AIR కి పిలిచారు. ఈ అమ్మాయే అప్పుడు రేడియో జాకీ. నా గురించి గూగుల్ లో సెర్చ్ చేసి, భోగట్టా అంతా సేకరించి, పిల్ల మంచి కాన్సిడెంట్ గా కూర్చుని ఉంది.

నా నవలలు, తరువాత టీ.వీ, సీరియల్స్, ఆ తరువాత సినిమాల గురించి మాట్లాడుతూ ఉండగా, కాలర్స్ ఫోన్స్ రావడం మొదలయ్యాయి. ఒక కాలర్ తన పేరు విశ్వనాథ్ అని చెప్పారు. ఈ అమ్మాయి "విశ్వనాథ్ గారుట మేడం. ... మాట్లాడండి" అంది. నేను క్యాజువల్ గా "చెప్పండి విశ్వనాథ్ గారూ..." అన్నాను.

"నేను శంకరాభరణం డైరెక్టర్ విశ్వనాథ్ నమ్మా" అన్నారాయన.

వింటున్న కాత్యాయినీ, నేనూ షాక్! ఆ తరువాత "అయ్యో మీరా? ఎంత అదృష్టం?" అని ఇద్దరం అన్నాం. ఆయన చాలా హంబుల్ గా, "కార్లో వెళ్తూ విన్నాను. చాలా సేపటినుండి ప్రయత్నిస్తున్నాను. లైన్ దొరకలేదమ్మా... మీరు ఇద్దరూ ఇందాక మాట్లాడిన మీ 'లీడర్' పుస్తకం నాకు కావాలి. చాలా ఇన్ స్పైరింగ్ విషయాలు చెప్పారు ఇందాక" అన్నారు "లీడర్ విశాలాంధ్రా లోనూ, అన్ని షాపుల్లోనూ దొరుకుతుంది. మీకు నేను తెచ్చి పెడతానుగా" అన్నాను.

అలా మా ఇద్దరికీ నెమరువేసుకోడానికి ఓ మరుపురాని సంఘటన ఉంది. అందుకే ఆనంద్ గారింట్లో కలిసి చాలా సంతోషపడ్డాం. ఈలోగా ఆనంద్ గారికోసం పిల్లలూ, పెద్దలూ, వృద్ధులూ, ఇలా రకరకాల వయసుల వాళ్ళు ఓ ఇరవై మందిదాకా వచ్చారు. ఆయన తెలుగులో ఓ ఫాంట్ ని మన సెల్ ఫోన్ లో కూడా వచ్చేట్లు చెయ్యడానికి ప్రయత్నాల్లో ఉన్నారని కొంచెం అర్థమయింది. ఆయన తెలుగు గురించి అనర్థకంగా ఉపన్యాసం ఇస్తుంటే నేను ఆశ్చర్యంగా వింటుండిపోయాను. ఆయన మంచి వక్త.

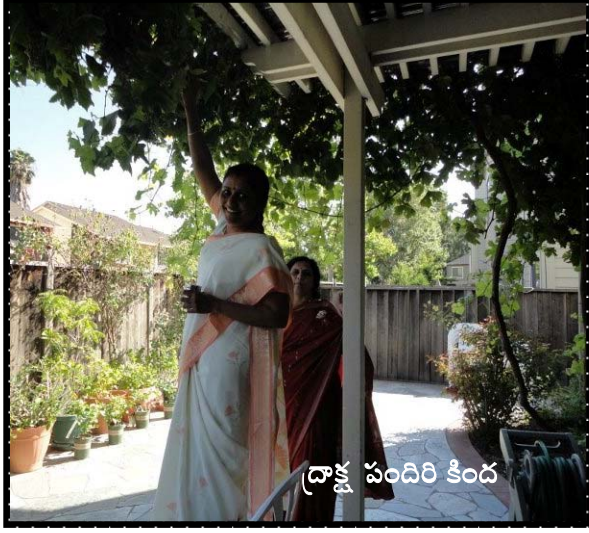
శాంతిగారు 'మా బడి' సెలబ్స్ అంతా స్వయంగా రాసారుట. 'మా బడి' ద్వారా అమెరికాలో పిల్లలందరికీ తెలుగు వచ్చేసింది అంటే అతిశయోక్తికాదు. టీవీ చేసే వాళ్ళకి ఓరియెంటేషన్ క్లాసులుకూడా తీసుకుంటారావిడ.

వారి అమ్మాయి అనూష 'ఓలా ఓలా' అని లంగా ఓణీలు కలిపిన డ్రెస్స్ డిజైన్ చేస్తుంది. అబ్బాయి బుద్ధిగా చదువుకుంటూ కనిపించాడు.

శాంతిగారు మిరపకాయ బజ్జీలు తిని వెళ్ళాల్సిందే అని మమ్మల్ని ఫోర్స్ చేసారు. అసలు ఆనంద్ గారైతే భోజనం చెయ్యాలి అని పట్టుబట్టారు. కానీ మేం బొక్కా జానకీదేవి అనే ఇంకొకావిడకి డిన్నర్ కి వస్తాం అని అప్పటికే

కూచిభొట్ల ఆనంద్, శాంతిగారితో

మాటిచ్చి ఉన్నాం.

పెరట్లో ద్రాక్ష పందిరి గుత్తులుగా కాసింది. వంటగది ఎదురుకుండా పూజామందిరం సర్వశోభాయమానంగా ఉంది. శాంతిగారు ఆనంద్ గారి కోసం 'బందరు'ని శానోజీకి తెచ్చేసారనిపించింది. ఇప్పటికీ పప్పువేయించి, కుక్కర్లో పెట్టుకుండా విడిగా వండుతారట ఆయనకి ఇష్టమని. ఇది విని మళ్ళీ ఆశ్చర్యపోయాను.

ఆవిడ మాతో కబుర్లు చెపుతూనే మిరపకాయలో వాము, మసలా పెట్టి, బజ్జీలు వేసి వాటి పొట్టలు చీల్చి అందులో ఉల్లి, నిమ్మరసం, కొత్తిమీర కూరి, ఆంధ్రా మిర్చి బజ్జీలు వేడివేడిగా అందించారు. ప్రేమంతా కూరి చేసిన ఆ బజ్జీలు 'కారంగా' లేవు తెలుగింటి 'నుడికారాల్లా' ఉన్నాయి.

నేను ఆనంద్ గారితో సరదాగా "గిడుగు రామ్మూర్తిగారి గురించి చెప్పుకున్నట్టే,

మేం మా తరువాతి తరాల వాళ్ళతో ఆ తెలుగు భాషా ఉద్యమం చేసిన ఆనంద్ గారు మాకు బాగా తెలుసు. వారింట్లో ఆయన పక్కన కూర్చుని మిరపకాయ బజ్జీలు తిన్నాం అని చెప్పుకుంటాం." అంటే ఆయన నవ్వారు. "రమణీగారితో మిరపకాయ బజ్జీలు తినడం మళ్ళీ మళ్ళీ వచ్చే అవకాశమా?" అన్నారు.

ఈలోగా జి.డి.గారు వచ్చారు. ఈయన కిరణ్ ప్రభుగారికి స్నేహితులు. చెప్పాలంటే చాలా ఉంది. మంచి వ్యాపారవేత్త. 'ఈగ, శ్రీరామరాజ్యం, సిక్స్ సెన్స్' సినిమాలకి గ్రాఫిక్స్ ఈయన స్టూడియోలోనే చేసారు. ఆయన అంత సాంకేతిక వ్యాపారవేత్త అని చెప్పితే మనం ఆశ్చర్యపోతాం. 'డాన్ టు ది ఎర్త్' చాలా నిగర్వి. జి.డి.గారంటే జి.దశరథాంజనేయులుగారట. అసలు దశరథుడ్ని, ఆంజనేయుడ్ని కలిపి ఆ పేరు పెట్టిన వారి తల్లితండ్రుల్ని మెచ్చుకోవాలి. దశరథుడు ఆంజనేయుడ్ని శ్రీరామ పట్టాభిషేకం అప్పుడు కలిసుంటే, హృదయానికి హత్తుకుని తన కొడుకుల్ని అంత బాగా చూసుకున్నందుకు ఎంతగా ఆనందపడేవాడో మరి.

ఈ జి.డి.గారు ఆ ముందురోజొచ్చి మమ్మల్ని 'ఈగ' సినిమాకి 'సెరా' థియేటర్ కి తీసుకెళ్ళారు. ఈయన పార్ట్ నర్ రాజమౌళి కజిన్ ని కూడా అక్కడ థియేటర్లో కలిసాను.

శాంతిగారి మిర్చిబజ్జీలు తిన్నాక, ఆయన డిన్నర్ కి తీసుకెళ్ళాం అనుకున్నాం. కానీ జానకీదేవికి ఫోన్ చేస్తే వంటచేసి, ఇంకా కొందరు ఫ్యామిలీ ఫ్రెండ్స్ తో కలిసి ఎదురుచూస్తున్నారని చెప్పారు. అందుకని, శాంతిగారి తోటలో పండిన ప్లమ్స్ తీసుకుని శలవు తీసుకుని బయటికొచ్చాం.

బొక్కా జానకీదేవి అనే ఈవిడ, సీతయ్య తోట అనే సిక్వింద్రాబాద్ లోని ఒక చావిడిలో మా పెద్దమ్మ ఇంటి వెనకాల ఉండేది. అప్పుడు జానకి అక్క పి.యు.సి చదివేదనుకుంటుంది. మా పెద్దక్క లక్ష్మికి, రెండో అక్క శాంతికి (పెద్దమ్మ పిల్లలు) క్లోజ్ ఫ్రెండ్ మా మధ్యన పన్నెండేళ్ళు తేడా. నన్ను ఎత్తుకునేది జానకక్క. అప్పుడు హోతా జానకీదేవి. తన పెళ్ళయ్యాక, ఎక్కడుందో మాకు తెలీదు. ఒకనాడు, నా

పెళ్ళి అయ్యాక మా ఆయనతో సంధ్యా టాకీస్ లో 'కన్యాశుల్కం' సినిమాకి వెళ్ళితే నేను, జానకక్క కనిపించింది. విచిత్రంగా మా ఆయన గబగబా వెళ్ళి వాళ్ళాయన నారాయణ మూర్తిగారితో మాట్లాడి నన్ను పరిచయం చేసారు. నేను "మీకెలా తెలుసు?" అంటే "ప్రాగాటూల్స్ లో ఒక సంవత్సరం ఈయన దగ్గర పనిచేసాను. మా బాస్" అన్నారు.

నేను జానకక్కతో పాపాయి పిన్ని కూతుర్ని అని చెపితే గుర్తుపట్టి 'ఎంత పెద్దయిపోయావ్?' అని ఆశ్చర్యపోయింది. అప్పటికి ఇంకా నేను పెన్ పట్టలేదు. అదొక ఫ్లాష్ బ్యాక్.

కానీ ఆ జానకీదేవే ఇ.సి.ఐ.ఎల్ లో కిరణ్ ప్రభుగారి కొలీగ్ అవడం, ఈయన కన్నా ముందు అమెరికా వచ్చి ఒరాకిల్ లో పనిచెయ్యడం కో ఇన్సిడెన్స్. అలా కిరణ్ ప్రభుగారికి బాగా పరిచయం. అందుకే ఆవిడ మరో ఇ.సి.ఐ.ఎల్ ఫ్రెండ్ విజయరామ్ ఫ్యామిలీనీ, ఇంకో రెండు ఫ్యామిలీలని కూడా భోజనానికి పిలిచింది.

నన్ను చూసి చాలా ఆనందపడింది. చిన్నప్పటి విషయాలనీ, మా అక్కల కబుర్లనీ, అన్నదమ్ముల పిల్లల వివరాలనీ గబగబా నెమరువేసుకున్నాం. నాకో డిజిటల్ ఆల్బమ్ ప్రెజంట్ చేసింది

తన ప్రేమ అంతా ప్రతిబింబిస్తూ చక్కని వంట చేసింది. గోంగూర పప్పు, అందులోకి చల్లమిరపకాయలూ, వంకాయ కారం పెట్టికూరా, బంగాళదుంపల వేపుడూ, ముక్కలపులుసూ, పులిహోరూ, స్వీటూ ఆవిడ ఫ్రెండ్ (రమ) చేసి తీసుకొచ్చారు. ఆ స్వీట్ పైన్ ఆపిల్, విప్పింగ్ క్రీం కలిపి కస్టర్డ్లా ఉంది కానీ, కాదు ఇంకా బావుంది. దానికి నన్నే పేరు పెట్టమంటే 'కెవ్యూకేక' అని పేరు పెట్టాను. ఇంకా ఆవకాయా, కందిపొడి, నిమ్మకాయా, ఎన్నో ఎన్నో అక్కడ పెట్టింది. తిని తిని అలసిపోయినట్లయింది.

వాళ్ళ ఇల్లు అద్భుతంగా ఉంది. కొండమీద అందమైన లొకేషన్ లో ఉంది. నెక్స్ టైం వస్తే తన దగ్గర నాలుగురోజులు అయినా ఉండాలనీ, నన్ను వేగాస్ తీసుకువెళ్ళాననీ, తన చేత్తో కాసినోలో డబ్బులు పెడితే, బాగా వస్తాయనీ, మా అబ్బాయికి సంబంధాలు చూస్తాననీ, జానకక్క చెప్పింది. నేను మెయిల్ పెట్టాలి తనకి.

కిరణ్ ప్రభుగారు కార్లో వెళ్తుంటే చాలా

ఆసక్తికరమైన విషయాలు చెప్పంటారు. ఒక కొండమీద ఇల్లు కట్టుకునేవారు మిగతా మూడు కొండలమీదా ఇళ్ళు కట్టుకునేవారి దగ్గరకి వెళ్ళి, తన ఇంటికి ఏ రంగు వేసుకోవాలో వారిని అడిగి, ఆ ముగ్గురూ ఏకాభిప్రాయానికి వచ్చాక అప్పుడు వేసుకోవాలిట! ఎందుకంటే, వారి బాత్ రూంలోంచో, బెడ్ రూంలోంచో ఈ ఇల్లువారికి కనపడినప్పుడు ఆహ్లాదంగా ఉండాలట. ప్రభుత్వం అన్ని జాగ్రత్తలు తీసుకుంటుంది అక్కడ.

ఇక్కడ పక్కవాళ్ళు ఇల్లు కడుతూ, ఒక్క అడుగు మా స్థలంలోకి వచ్చేసారు. అంతేకాదు, నా మామిడిచెట్టు, జామచెట్టు, ఓ కొబ్బరి చెట్టు ఆనవాలు లేకుండా చేసేసారు. సడెన్ గా మనం రోజూ వెళ్ళేదారి మూసీసి టెంట్ వేసి రికార్డులు పెట్టి ఉంటుంది. 'అయ్యప్ప పూజ' అంటారు. మనం మూడు మైళ్ళు చుట్టూ తిరిగి వెళ్ళాలి.

ఇంట్లో పసిపిల్లలు, వృద్ధులూ, అనారోగ్యంతో ఉన్నవాళ్ళూ ఉన్నా, మన ఇంటి పక్కన వినాయక చవితి వస్తే తాడే స్పీకర్లలో 'ఆరేసుకోబోయి పారేసుకున్నాను. హారీ ట్యూన్లో 'ఎలుకెక్కీ వచ్చావా... ఉండ్రాళ్ళు తింటావా గజా.. గజా..' అని మార్మోగుతూనే ఉంటుంది. గవర్నమెంట్ పర్మిషన్, పాడూ ఉండదు వెళ్ళి అడిగితే మన కాళ్ళూ చేతులు కూడా ఉండవు. (సాధారణంగా ఇలాంటి ఫంక్షన్ ఆ పేట రౌడీలే చేస్తుంటారు. ఆ తొమ్మిది రోజులూ, తాగి, పెద్ద నామాలు పెట్టుకుని డాన్సులు చేస్తూ ప్రసాదాలు పంచుతూ గొప్ప హడావిడిగా ఉంటారు.)

నేను కాంతిగారి ఇంటివద్ద ఉన్నానని తెలిసి, అంతర్జాలంలో చురుకుగా ఉండే రచయిత్రులు, నిషిగంధ, మధురవాణిలు ఫోన్ చేసారు.

నిషిగంధ.. ఈ పేరెంతో బావుంది కదూ! ఆ అమ్మాయి 'ఊసులాడే జాబిలట', అని కౌముదిలో ఓ నవల రాసింది. కిరణ్ ప్రభగారు ఓ జరిగిన కథ చెపితే, దాన్ని ఆధారం చేసుకుని రాసింది. ఎంతో భావుకత, శైలిలో సరళత ఈ అమ్మాయికి సహజ వరాలు. అసలు పేరు కిరణ్ యలమంచిలి. నేనంటే చాలా అభిమానం. ఫ్లోరిడాలో ఉండే ఈ అమ్మాయి నేను కాంతిగారి దగ్గర ఉన్నానని తెలిసి, మొదటిసారి అమెరికా వచ్చినప్పుడే ఫోన్ చేసి, తన ప్రేమంతా చూపించింది. ఈసారి కూడా నిషిగంధతో ఫోన్లోనే మాట్లాడాను. ఆ అమ్మాయికి నా నవలలు అంటే ఎంతో ఇష్టం.

మధురవాణి.. ఈ పేరు కూడా కావ్యనాయికదే. ఎంతో బావుంది కదూ ఈ అమ్మాయి అసలు పేరు ఇందిరా ప్రియదర్శిని.. ఈ అమ్మాయి కూడా కౌముది ద్వారానే పరిచయం. నాతో ఫోన్లో మాట్లాడి ముఖాముఖీ మాట్లాడినట్లు సంతోష పడింది. 'వానకోకులు' అని ఓసారి బ్లాగ్లో రాసుకుంది. వానకోకులు అంటే ఏమిటి మధురా అంటే బురద కట్టు (వానపాములు) అని చెప్పింది. ఆ పదం అంతకు ముందేప్పుడూ నేను విననిది. "మీరు ఏ ప్రాంతం వాళ్ళూ?" అని అడిగాను.

"మాది రాములవారి ఊరండీ.. భద్రాచలం" అని చెప్పింది.

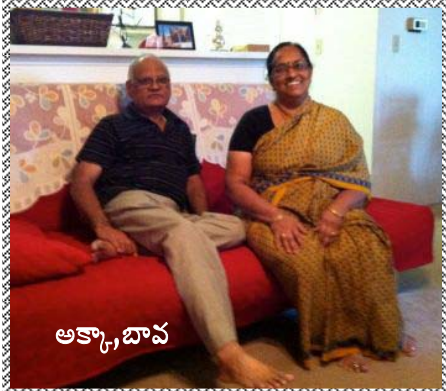
స్వయంగా, రచయిత్రులై ఉండే ఈ పిల్లలంతా నన్ను ఎంతో అభిమానించడం నా అదృష్టం.

అంతకు ముందే మా అక్కయ్య కొడుకు అనంత్ కృష్ణ జూపూడి వచ్చి వాళ్ళ ఇంటికి తీసుకువెళ్ళాడు. ఆ ఏరియాలోనే మృత్యుంజయుడు కూడా ఉంటారు. మా అక్కా బావా అప్పుడు అమెరికాలో కొడుకు దగ్గరే ఉన్నారు లేకపోతే ఇక్కడ శివం దగ్గర ఉంటారు.

మా కోడలు శ్రీ తేజ నా కోసం మార్కెట్లో ఓ ఎర్రబ్యాగ్ కూడా కొనుక్కొచ్చి ప్రెజెంట్ చేసింది. (ఆ అమ్మాయికి రెడ్ ఫేవరెట్

కలర్ అనుకుంటు. తనూ రెడ్ డ్రెస్ వేసుకుంది. వాళ్ళ ఇంట్లో సోఫాలు కూడా రెడ్ కలర్లోనే ఉన్నాయి.) అక్క ఫ్రెండ్లైన్తో బాటు దొండకాయ వేపుడు, సాంబారూ, వంకాయ పచ్చడి చేసింది. బావా, కోడలూ పిర్మీబాబా గుడికి వెళ్తూ సాయంత్రం నన్నూ రమ్మన్నారు కానీ, నేనూ లక్షకా ఇంట్లోనే ఉండి కబుర్లు చెప్పుకోవడం ప్రీఫర్ చేసాం. వాళ్ళే రెండు మూడు ప్రసాదాలు మాకోసం పట్టుకొచ్చారు. అనంత్ వచ్చాక భోజనాలు చేసాం. నేను తీసుకు వెళ్ళిన 3డి బుద్ధాని శ్రీ తేజ షోకేస్లో పెట్టింది. మనం హాల్లో ఎటు

వెళ్ళినా మననే చూస్తున్నట్లు ఉంటుంది. రాత్రి పదకొండుకి మా అక్కయ్యకొడుకూ, కోడలూ తీసుకొచ్చి కాంతిగారి ఇంట్లో దిగపెట్టారు.

ఎం.జె (మృత్యుంజయుడు) గారింట్లో నేనొచ్చానని ఓ సాహితీ సమావేశం ఏర్పాటు చేసారు. దానికి వేమూరి వెంకటేశ్వరరావు దంపతులూ, కిరణ్ ప్రభ దంపతులూ, తమిరిశ జానకిగారూ, బ్రహ్మానందం గొర్తిగారూ, అపర్ణగారు వచ్చారు. చివర్లో జి.డి.గారు కూడా వచ్చి మమ్మల్ని అక్కడ కలిసి 'ఈగ' సినిమాకి తీసుకువెళ్ళారు.

తమిరిశ జానకిగారు నాకు ఇదివరకే ఇక్కడ 'లేఖని' ద్వారా పరిచయం. అక్కడ ఆవిడ కూతురుంటారు. ఆవిడ ఆనంద్ కూచిభొట్లగారి తమ్ముడి అత్తగారు. మాకు కొన్ని కథా సంకలనాలు తెచ్చి పంచారు.

అసలు రచనలు ఎందుకు మొదలుపెట్టారు? ఎలా మొదలు పెట్టారు? అన్న ప్రశ్నతో వేమూరిగారు సభ మొదలుపెట్టారు. మాకు తోచినవి మేం చెప్పాం. "ఒక బిచ్చగాడివల్ల నేను రచయిత్రిని అవ్వాలి వచ్చింది" అని జానకిగారు చెప్పారు. నేను "మా తాతగారి పాదయాత్ర, కొవ్వూరు నుండి లక్నో దాకా కాంగ్రెస్ మహా సభలకి వెళ్ళడం గురించి పుస్తకం రాసాను, అందువల్ల రచయిత్రినయ్యాను" అని నేను చెప్పాను. ఇలా సభ సాగుతూ ఉండగా బ్రహ్మానందం గొర్తిగారు "మన లిటరేచర్ సైల్ మార్పాలి. అంతా 65, 70ల మధ్యలోనే ఆగిపోయారు. స్రియలిజం లాంటి ఆధునిక పోకడలు రావాలి. అందుకే యువత సాహిత్యం పట్ల ఆకర్షితులవడం లేదు" అన్నారు. దాన్ని నేను ఖండించాను. ఎలా రాసారన్నది కాదు, ఏం రాసారన్నది ముఖ్యం అన్నాను. ఆయన సమాధానపడలేదు. వేమూరి ఉమగారు నా కాలం దాటని కబుర్లకోసం ఆస్తకిగా ఎదురుచూస్తానని చెప్పి, నేను రాసిన చాలా సంగతులు గుర్తుచేసుకున్నారు. జయమాల ఇంతలో వేడి వేడి సమోసాలూ, పళ్ళ ముక్కలూ తేవడంతో హాట్ డిస్కప్షన్ చల్లబడిపోయాయి. అక్కడ వారందరి దగ్గరా శలవు తీసుకుని సినిమాకి వెళ్ళాం.

రేపు వచ్చేస్తాను అనగా కిరణ్ ప్రభగారు లివర్మోర్ గుడికి తీసుకువెళ్ళారు. నేను మొదటిసారి అమెరికా వెళ్ళినప్పుడు సూట్ కేస్ పోతే అక్కడే డాలర్ వేసి, దొరికితే మళ్ళీ డాలర్ వేస్తాను అని మొక్కుకున్నాక, ఐదోనాడు సూట్ కేస్ దొరికి మళ్ళీ వెళ్ళాను. ఈసారి కూడా డాలర్ వేసి దణ్ణం పెట్టుకున్నాను. బహుశా 'పునర్లభన ప్రాప్తిరస్తూ' అన్నాడేమో ఆయన తెలీదు.

అక్కడ నిమ్మచెట్టు కింద పెద్ద పెద్ద నిమ్మపళ్ళు రాలి ఉన్నాయి. నాకూ కాంతిగారికీ ఆయన ఫోటోలు తీసారు. తరువాత దద్దోజనం, పులిహోరా, చక్కరపాంగలీ ప్రసాదాలు తిన్నాం.

బయటికొచ్చాక డబ్లిన్ లోనే ఉండే మా సత్య చెల్లెలు వాణి ఇంటికి

వెళ్ళాం. వాళ్ళ ఆయన మురళీచారి అని కథలు రాస్తాడు, మిమ్మిక్రీ చేస్తాడు. విజయ వాళ్ళ 'విరిజల్లు'లో తనూ ప్రోగ్రామ్స్ ఇస్తుంటాడు. ఏం ఉద్యోగం చేస్తాడో

నాకు తెలియదు. వాళ్ళకో పాప మేఘన. ముద్దుగా ఉంది. వాణి మళ్ళీ ప్రెగ్నెంట్. సెస్టెంబర్ లో 'డ్యూ'

వాళ్ళ ఇంటికి మేగీ అనే వంటమనిషి వస్తుందిట. ఆవిడ మా కాంతిగారికి కూడా తెలుసు. ఎందుకంటే వీళ్ళ ఇంటిదగ్గర ఉండే ఈవిడ అక్కగారి కోడలు ఇంట్లో కూడా ఆవిడే వంట చేస్తుందట. గంటకి పదిహేను డాలర్లు అనుకుంటు.

ఓక్లాండ్ ఎయిర్పోర్టులో సింధూతో

వాణి, మురళీచారితో

మేం వాళ్ళింట్లో ఉండగానే అతని కజిన్ బ్రదర్ ఫిలడెల్ఫియా నుండి ఫ్యామిలీతో వచ్చాడు.

మేం బయల్దేరి వచ్చేస్తూ, కాంతిగారి అక్కయ్య కొడుకు ప్రసాద్ ఇంటికి వెళ్ళాం. వాళ్ళావిడ పద్మ నాకు చాలా నచ్చేసింది. ఆ అమ్మాయి ఇ.సి.ఐ.ఎల్ దగ్గరుండేట్టు కిరణ్ ప్రభాగారి దగ్గరకి ట్యూషన్ కి వచ్చేదట. పిల్ల బావుందని సంబంధం మాట్లాడారుట కాంతి వాళ్ళ అక్కగారువాళ్ళు. పద్మ వాళ్ళ పాప సింధు(ఎనిమిదేళ్ళు) నాకు అంతకు ముందు రోజే పరిచయం. బుగ్గలు సొట్టపడేట్లు నవ్వే సింధూ, కోన్ తో గోరింటాకు కాంతిగారికి పెట్టి, నాకూ పెద్దానంటే ఒద్దన్నాను. అంత చిన్న వయసులోనే ఎంతో పెద్దరికంగా కనిపించిందా పాప. ముఖ్యంగా అమెరికాలో పుట్టి పెరుగుతున్నా, తేనెలోలికే తెలుగు మాట్లాడటం నాకు చాలా నచ్చింది.

నీ సొట్టబుగ్గలు బాగున్నాయంటే, "నాకు రెండు సొట్టలే, ఆర్యకికీ నవ్వితే మూడు సొట్టలు" అంది సింధు

ఆర్యకి కిరణ్ ప్రభాగారి మనవరాలు. ఏడాదిలోపు ఆ పాపకి గెడ్డం మీదకూడా ఇంకో సొట్టపడ్తుందిట!

వస్తూ వస్తూ నాకు బాకీ పడ్డట్లు, రమణీగారికి మాట ఇచ్చాం అంటూ పిజ్జా ఆర్డర్ చేసారు కిరణ్ ప్రభాగారు.

పిజ్జాహాట్ పక్కనే మార్చురీ ఉండడం చూసి నేను ఫోటో తీసాను. జీవితం అంతే! ఒక చెడూ.. దాని వెంటే మంచీనూ.

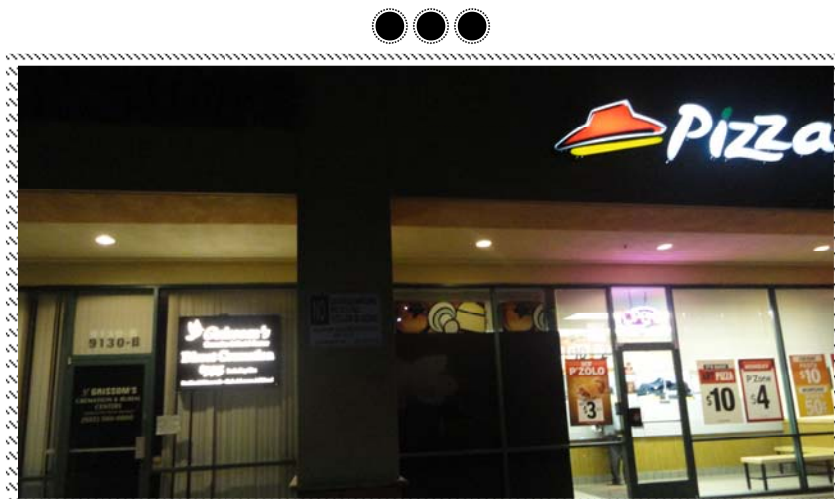
తొమ్మిదో తారీఖు నుండి పదిహేడూ వరకూ కిరణ్ ప్రభా, కాంతిగారూ నన్ను పుట్టింటికికొచ్చిన ఆడబడుచుని చూసినట్లు చూసారు. వస్తుంటే ఆవిడ బొట్టుపెట్టి, చీర ఇచ్చి పంపించారు.

ఈ సాహితీ అనుబంధం వల్ల ఎంతమంది అన్నదమ్ములో నాకు దేశదేశాల్లో!

కాలిఫోర్నియా నుండి ఫీనిక్స్ నా తమ్ముడు హరీష్ దగ్గరకి వెళ్ళూ, సెక్యూరిటీ చెక్ ఇన్ చేసి వెనక్కి తిరిగి చూస్తే, కిరణ్ ప్రభాగారూ, కాంతిగారూ, సింధూ ఇంకా చేతులూపుతూ కనిపించారు. నా కళ్ళల్లో ఆస్యాయతతో కూడిన కన్నీళ్ళొచ్చాయి.

ఈ సాహితీ సుమమాలలో ఎన్నెని పూలని కలిపి గుచ్చుతున్నాడు ఆ సైవాడు!

వచ్చేనెల 'ఆటవిడుపు' లో మళ్ళీ కలుద్దాం.

[Click here to share your comments on this story.](#)

కాలమ్ దాటని కబుర్లు
బలభద్రపాత్రుని రమణి

కాలమ్ దాటని కబుర్లు

బలభద్రపాత్రుని రమణి

కాలమ్ దాటని కబుర్లు

సాహితీ

బలభద్రపాత్రుని రమణి

